

Voorsang: Ps. 26: 1-2

Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Lofpsalm: Ps. 66: 1 & 4

Geloofsbelydenis

Verootmoediging en versoening

Wet van die Here: Eksodus 20 (33/53)

Antwoord op die Wet: Sb. 11-2: 1 & 4

Woorddiens

Gebed

Skriflesing: Genesis 22:1-24 (33/53)

Fokus: Genesis 22: 1-2, 7-8, 12 (33/53)

Elke dag is soos 'n toets wat jy skryf. Hierdie toets evalueer jou gehoorsaamheid aan God. Dit is nie 'n toets om jou verlossing te bewerk nie, dit het ons Here Jesus reeds bewerk. Tog, vra die Here van ons 'n lewe van trou aan Hom, uit dankbaarheid vir sy genade.

22: 1-2. Die grootste toets in die lewe van Abraham (God het hom getoets) het gekom nadat hy die beloofde saad ontvang het na 'n lang wag. Die toets was baie waar: hy moes Isak aan God teruggee. As 'n toets is dit ontwerp om geloof te bewys. Let wel nie om geloof te bewerk nie, want geloof is 'n gawe van God. En om 'n regte toets te wees, moes dit die logika weerspreek; dit moes iets wees wat Abraham wou weerstaan.

God versoek niemand nie, maar toets hulle: *“Laat niemand, as hy in versoeking kom, sê: Ek word deur God versoek nie. Want God kan deur die kwaad nie versoek word nie, en self versoek Hy niemand nie. Maar elkeen word versoek as hy deur sy eie begeerlikheid weggesleep en verlok word.”* – Jakobus 1:13. Abraham was nie versoek nie, maar getoets.

God het die aartsvader beveel om Ismael weg te stuur (21: 12-13), en nou het Hy vir Abraham gesê dat hy Isak moes offer. Abraham het Ismael gewillig weggestuur, maar hy wou Isak nie doodmaak nie.

Dit is een ding om te beweer dat u God se woord vertrou as u op iets wag; dit is 'n ander ding om sy woord te vertrou en te gehoorsaam nadat jy ontvang het waarvoor jy gewag het. Dit was 'n toets vir Abraham om God se woord te gehoorsaam. Sou hy aan die seun vasklou noudat hy hom gehad het, of sou hy steeds gehoorsaam wees en hom na die Here teruggee? Met ander woorde, hoe ver sou Abraham in gehoorsaamheid gaan? Het hy regtig geglo dat God steeds sy woord sou hou en die saad van die belofte sou verwek?

Daar is duidelike verbande met God se vroeëre woorde aan Abraham om uit te gaan en na die land te gaan wat God hom sou wys (12: 1-3). Maar in hierdie subtiele herinnering aan die oorspronklike oproep het God hom ook herinner aan die vervulling, wat die toets so moeilik gemaak het: Neem jou seun, jou enigste seun Isak [“gelag”] vir wie jy lief is (22: 2). Die opdrag om sy eie seun as brandoffer te offer, sou ongetwyfeld totaal onredelik gelyk het (al was daar kinderoffer in Kanaän). Hoe kon God dan die beloftes nakom wat hy vroeër gemaak het (12: 1-3), om niks te sê van Abraham se emosionele verlies aan sy enigste seun wat hom so laat in die lewe gebore is nie?

22: 3-8. Abraham se reaksie was verbysterend – hy het onmiddellik, sonder twyfel gehoorsaamheid gegee. Hy het selfs 'n vroeë begin! Die reis van drie dae (v. 4) was egter waarskynlik stil en moeilik. Die afstand van Berseba na die berg Moria was ongeveer 70km.

Toe hy die plek in die omgewing van Moria sien (later die tempelberg; 2 Kron. 3: 1), neem hy net Isak en laat die twee dienaars agterbly. Sy stelling: Ons sal aanbid en dan weer terugkom (Gen. 22: 5), is verstommend. Al wat Abraham geweet het, was dat (a) God die toekoms rondom Isak beplan, en (b) God wou hê dat hy Isak moes offer. Hy kon nie die twee versoen nie, maar hy sou in elk geval gehoorsaam wees. Sy woorde dat ons na u terugkeer (v. 5) spreek sy vertroue dat God, selfs nadat Isak geoffer is, hom uit die dood kan opwek om sy belofte te hou dat sy nageslag deur Isak gereken sal word (Heb. 11: 17-19).

“Deur die geloof het Abraham, toe hy op die proef gestel is, Isak geoffer; ja, hy wat die beloftes ontvang het, het sy eniggeborene geoffer, aan wie gesê is: In Isak sal jou nageslag genoem word — want hy het gereken dat God mag het om selfs uit die dode op te wek; daaruit het hy hom ook, om so te spreek, terug ontvang.”

Dit is geloof. In antwoord op Isak se vraag Waar is die lam? Abraham het weer sy geloof geopenbaar: God self sal voorsien (vers 8; vgl. Vers 14). Isak is twee keer “uit die dood” gebring – eenmaal uit Sarah se baarmoeder en weer van 'n hoë altaar.

22: 9-14. God se ingryping – so dramaties en leersaam – het getoon dat Hy nooit van plan was om Abraham deur te gaan met die offer nie (kinderoffer sou nie in Israel beoefen word nie), maar dat dit inderdaad 'n toets was. Die Engel van die HERE stop Abraham net toe die aartsvader die mes in sy hand neem om Isak dood te maak! Nou weet God dat Abraham niks weerhou nie, en dat hy in werklikheid God vrees. Om God te vrees, beteken om Hom as soewerein te vereer, op implisiete vertroue te leef en Hom sonder twyfel te gehoorsaam.

'n Ware kind van God hou niks van God terug nie, maar gee Hom gehoorsaam dit wat Hy vra, en vertrou dat Hy sal voorsien. Die sleutel idee van die hele Skrifgedeelte word saamgevat in die naam wat Abraham aan die plek gegee het: Yahweh Yir'eh, die HERE sal voorsien (of, 'sien'; vers 14). Die verduideliking is: Op die berg van die HERE sal dit voorsien word (of, 'gesien', yērā'eh, vers 14; vgl. Vers 8). Dit is die basis van 'n waarheid wat gereeld in die Ou Testament herhaal word: die Here sou deur sy volk op sy heilige berg aanbid word. “Drie keer per jaar moet al die manne [van Israel] [yērā'eh, 'gesien'] voor die Soewereine HERE verskyn” om Hom te aanbid en hul offers en offers te bring (Ex. 23:17; vgl. Deut. 16:16). Die Here sal (sien) die behoeftes sien van diegene wat voor Hom kom, en aan hulle behoeftes voldoen. Dus sou hy 'gesien' word.

Toe hy die plek benoem het, herdenk hy natuurlik sy eie ervaring van opoffering aan die Here. Maar 'n dier ('n ram — nie 'n lam nie; vgl. Gen. 22: 8 — wat... sy horings in 'n doringbos gevang is) is deur die genade van God voorsien as 'n plaasvervanger vir die seun in die offer (vers 13). Later sou die hele Israel diere aan die Here aanbied. Aanbidding behels die aanvaarding van die offeroffer van God. Maar in die Nuwe Testament het God natuurlik sy enigste Seun deur die dier vervang, en die perfekte offer is gemaak. Johannes het dit beslis in gedagte gehad toe hy Jesus voorgestel het as 'die Lam van God, wat die sonde van die wêreld wegneem!' (Johannes 1:29)

Die belangrikste punt van Genesis 22: 9-14 is egter nie die leer van die versoening nie. Dit is 'n uitbeelding van 'n gehoorsame dienskneg wat God ten koste van die geloof aanbid en uiteindelik die voorsiening van God ontvang. Abraham het sy seun nie weerhou nie. Paulus het ook geskryf dat God “nie sy eie Seun gespaar het nie, maar Hom oorgegee het vir ons almal” (Rom. 8:32). 'n Vorm van dieselfde Griekse woord word van Abraham in die Septuaginta [die Griekse vertaling van die OT] gebruik: “U het u geliefde seun nie gespaar nie” (Gen. 22:12).

Dit onthul die grootsheid van Abraham se geloof; hy was bereid om gehoorsaam te wees aan God deur sy seun op te offer. Dit openbaar ook die grootheid van Isak se geloof in onderdanigheid; hy het alles in die wêreld gehad om voor te leef, maar het gewilliglik die woorde van sy vader gevolg en geglo dat God 'n lam sou voorsien.

22: 15-19. God het weer sy verbond met Abraham bevestig (vgl. 15: 5, 18-21; 17: 3-8). Sy nageslag sou talryk wees soos die sterre (vgl. 15: 5; 26: 4), soos die sand op die strand (vgl. 32:12), en 'soos die stof van die aarde' (vgl. 13:16; 28:14). Toe voeg God 'n ander element by: die nageslag van Abraham sou die stede van hul Kanaänitiese vyande oorwin. Dit is gedoen deur Joshua in die verowering.

Die teks is versigtig om daarop te let dat God 'n tweede keer na Abraham geroep het, dit wil sê nadat hy die ram as offer gebring het (vers 15). Die woorde van God hier is die enigste goddelike eed wat direk in Genesis opgeteken is. In die eed sweer God by homself, omdat daar geen hoër gesag is om 'n eed af te lê nie (Heb. 6:13).

Hierdie nakomeling van Abraham sal die poorte van sy vyande in besit neem. Hierdie belofte word later uitgebrei deur Jesus, die groot nakomeling van Abraham. Hy het gepraat oor die oorwinning wat sy kerk oor die poorte van die hel sal behaal (Matt. 16:18). Uiteindelik hou die laaste belofte voort met die fokus op 'n spesifieke nageslag, alhoewel alle nasies hulself as geseënd sal beskou (vers 18). Ons Here Jesus het werklik die ware gehoorsaamheid aan God kom ten toon stel.

Die lesse oor ware aanbidding is tydloos: (1) Geloof gehoorsaam die Woord van God. (2) Geloof

gee die beste oor aan God en hou niks terug nie. (3) Geloof wag op die Here om in al sy behoeftes te voorsien. Maar God voorsien nie voordat daar persoonlike opoffering gebring is nie. Ware aanbidding is duur. Dit was altyd so vir Israel toe hulle offers gebring het. Hierdie offers moes in die geloof gegee word, sodat God in al die behoeftes van elke gewillige aanbieder sou voorsien.

Jakobus 2:21-22 verduidelik dit so: "Is Abraham, ons vader, nie uit die werke geregverdig toe hy Isak, sy seun, op die altaar geoffer het nie? Sien jy dat die geloof saamgewerk het met sy werke en dat die geloof volkome geword het uit die werke?"

Ons werke kan ons nie red nie, maar deur gehoorsaamheid bewerk ons sekerheid oor ons geloof en toets die Here of ons geloof waar of vals is. Die Heilige Gees bewerk geloof in ons, maar Hy suiwer ook ons geloof.

Die Heilige Gees rig ons oë op Christus as voleinder van ons geloof, sodat ons elke dag se toets met volle oorgawe ingaan en doen wat die Here van ons vra.

Rom. 12:1-2: "Ek vermaan julle dan, broeders, by die ontferminge van God, dat julle jul liggame stel as 'n lewende, heilige en aan God welgevallige offer dit is julle redelike godsdiens. En word nie aan hierdie wêreld gelykvormig nie, maar word verander deur die vernuwing van julle gemoed, sodat julle kan beproef wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is."

Antwoorddiens

Gebed

Liefdegawe

Slotsang: Sb. 14-2: 1

Amen